

zásahu do práv je rozhodný hmotněprávní poměr postiženého k tomu, co je předmětem nesporného řízení. Ani právní zájem rekurentky nemůže přicházeti v úvahu, ana je samostatnou právnickou osobou (čl. 207, 213 obch. z.) odlišnou od akcionářů, pokud se týče od členů správní rady. Poněvadž na straně rekurentky není zákonných podmínek, by mohla býti ve smyslu § 6 zák. čis. 100/31 sb. z. a n. považována za účastnici, právem rekursní soud usoudil, že není oprávněna k podání rekursu v naznačeném směru.

Čís. 12151.

Výmaz zápisů uvedených v § 57 knih. zák. lze povolit i tehdy, byl-li po vydobytí poznámky pro zamýšlené zcizení nejdříve vykonán vklad vlastnického práva, ale nikoliv v poznamenaném pořadí, a teprve napotom, avšak ještě ve lhůtě § 55 knih. zák. bylo zažádáno o poznámku, že povolený již vklad vlastnického práva má poznamenané pořadí, a zároveň o výmaz zápisů vykonaných po poznámce pořadí.

Právo nabyté knihovní poznámkou podle § 53 knih. zák. nezaniká již tím, že byl před uplynutím lhůty, na niž byla poznámka pořadí povolena anebo před tím, než byl vykonán vklad v poznamenaném pořadí, povolen vklad vlastnického práva, avšak nikoliv v poznamenaném pořadí.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1932, R I 985/32.)

Pořadí pro zcizení bylo knihovně poznamenáno dne 30. října 1930, vklad zástavního práva za úvěrovou pohledávku 20.000 Kč stal se dne 12. listopadu 1930, právo vlastnické pro nabyvatele bylo vloženo dne 27. listopadu 1930, nikoliv však v poznamenaném pořadí. Žádostí ze dne 31. prosince 1930 domáhal se kupitel nemovitosti, by bylo pro něho vloženo vlastnické právo k nemovitosti v poznamenaném pořadí a by bylo vymazáno zástavní právo pro úvěrovou pohledávku. **K n i h o v n í s o u d** žádosti vyhověl, **r e k u r s n í s o u d** knihovní žádost zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle výkladu, který dal nejvyšší soud v rozhodnutí čis. 10681 sb. n. s. ustanovení § 57 knih. zák., jest právo na výmaz zápisů, které byly vymoženy ve příčině nemovitosti po podání žádosti o poznámku pořadí, úzce spjato s právem nabytým poznámkou podle § 53 knih. zák., a lze proto povolit výmaz zápisů, jež se staly po žádosti o poznámku pořadí (pro zcizení nemovitosti) jen tehdy, byl-li výmaz ten navržen zároveň se žádostí, podle níž byl povolen vklad zcizení nemovitosti v poznamenaném pořadí. Jde nyní o otázku, zda lze výmaz zápisů v § 57 knih. zák. uvedených povolit i v případě, o nějž jde, kdo po vydobytí poznámky pro zamýšlené zcizení byl nejdříve vykonán vklad práva vlastnického, ale nikoliv v poznamenaném pořadí, a teprve napotom, avšak ještě ve lhůtě § 55 knih. zák., bylo zažádáno o poznámku, že povolený již vklad práva vlastnického má poznamenané pořadí, a zároveň o výmaz zápisů vyko-

naných po poznámce pořadí. Rekursní soud vyslovil názor, že žadatelé nebyli oprávněni podati podle §§ 57 a 94 čís. 2 knih. zák. dodatečně žádost o výmaz těchto zápisů, nepodavše ji současně se žádostí o vklad práva vlastnického. Leč nelze s jeho názorem souhlasiti. Účelem poznámky podle § 53 knih. zák. jest opatřiti knihovní pořadí právům, která budou zapsána z jednání, jež vlastník nemovitosti zamýšlí uskutečniti. V tomto získání knihovního pořadí záleží tudíž právo, nabyté poznámkou podle § 53 knih. zák. Právo to zaniká podle § 58 knih. zák. buď uplynutím lhůty, pro kterou byla poznámka povolena, nebo tím, že byla před jejím uplynutím povolena poznámka pořadí vkladu, byl vykonán vklad v poznamenaném pořadí. Nezaniklo proto právo to již tím, že byl dříve povolen vklad práva vlastnického, nebyl-li povolen v poznamenaném pořadí. Důsledkem toho nezaniklo ani právo na výmaz zápisů související, jak bylo již řečeno, úzce s právem nabytým poznámkou podle § 53 knih. zák. Osobám, nabyvším práva podle § 53 knih. zák., bylo proto podle § 57 knih. zákona volno, přes to, že byl již proveden vklad práva vlastnického, zažádati dodatečně o povolení poznámky poznamenaného již pořadí pro tento vklad a zároveň o výmaz zápisů, v § 57 knih. zák. uvedených ovšem za předpokladu, že se tak stalo ještě ve lhůtě § 55 knih. zák. Ježto v souzeném případě byla dodatečná žádost podána dne 31. prosince 1930, tedy před uplynutím této lhůty končící dne 2. ledna 1931 a ježto zápis, o jehož výmaz se žádá, byl vymožen, jak zjistil rekursní soud, po podání žádosti o poznámku pořadí, nebylo podle § 57 knih. zák. závady, by nebylo vyhověno dodatečné žádosti.

Čís. 12152.

Útraty sporu, které vznikly vymáháním nároků uvedených pod čís. 2 až 4 § 216 ex. ř., požívají téhož pořadí jako jistina, bez ohledu na to, zda kromě jistiny je zřízena i záruka pro vedlejší závazky.

Útraty sporu požívají pořadí jistiny, i když dotyčný knihovní věřitel nebyl vymáhajícím věřitelem.

(Rozh. ze dne 2. prosince 1932, R I 994/32.)

Soud první stolice přikázal knihovní věřitelce v pořadí jistiny i útraty úspěšného sporu vedeného k vydobytí jednotlivých splátek hypotekární pohledávky. Rekursní soud přikázal tyto útraty jen v rámci zřízené záruky pro vedlejší závazky.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu a přikázal mimo to knihovní věřitelce v rámci zřízené záruky pro vedlejší závazky na útratách dovolacího rekursu 53 Kč.

Důvody:

Stěžovatelka si stěžuje do toho, že jí nebyly útraty soudně určené na 1417 Kč 53 h úspěšného sporu vedeného k vydobytí jednotlivých splátek hypotekární pohledávky přikázány rekursním soudem v pořadí jistiny, nýbrž v rámci zřízené záruky do 2.000 Kč. Tento postup rekursního